

СИАТЪЛ И СЛЕД НЕГО: ОБЕЗОРЪЖАВАНЕ НА НОВИЯ СВЕТОВЕН РЕД

от Мишел Чосудовски, професор по макроикономика в университета в Отава и автор на "Глобализация на бедността", "Въздействието на реформите на МВФ и Световната банка", Third World Network, Penang and Zed Books, Лондон, 1997 (Забележка от www.emperors-clothes.com: Проф. Чосудовски дава правото тези статии да бъдат разпространявани цялостно по свободните сайтове на Интернет или по електронната поща. За други подробности виж бележката накрая. Моля, възпроизвеждайте този текст изцяло, включително и това изявление)

Съдържание:

Мораториум на преговорите за либерализация

Незаконността на СТО

Пространството на равновесие на икономическо и социално унищожаване

Допускането на Китай в СТО

Анализиране и оценяване на Новия световен ред

Кръгът на хилядолетието вече е "de facto"

Финансова дерегулация

Спекулативната атака

Война и глобализация

Обезоръжаване на Новия световен ред

Библиография

Подготвяйки срещата на хилядолетието в Сиатъл, Вашингтон, посъветвал се с Брюксел и СТО в Женева, е заложил на отслабването и разцепването на обществените движения и групи на гражданите, които се бяха събрали в Сиатъл от целия свят. Междувременно, местните организатори са заети - заедно с ФБР и Полицейския департамент в Сиатъл (SPD) - с грижливо планиране на "подготовка на сигурността" на официалните гости. Подсиленият полицейски апарат трябва да бъде приведен в движение. Специални сили от ФБР, ЦРУ и други федерални управления ще бъдат на линия. "Смутителите" ще бъдат държани в клетка, добре екипирана противовъстаническа полиция е под ръка, включително отреди от гангстери и екипи на SWAT на Тактическото оперативно подразделение, което съставлява "по-милитаризирания компонент" на полицейските сили. [1]

На място ще бъде поставено всяко нещо за задържане на гребена на гражданските протести физически далече от конференцията на министрите. Както и при демонстрации против срещите на върха (Рио де Жанейро, Мадрид, Копенхаген, Пекин и пр.) намерението е да се гарантира, че различните протестни митинги, teach-ins и масови шествия няма да попречат или да застрашат законността на официалното събиране. В Сиатъл провеждането на паралелни сесии на неправителствени организации изисква формална "акредитация" при Сиатълския домакински комитет, избран от Бил Гейтс от "Майкрософт" и Филип Кондит от компанията "Боинг". Няколко месеца преди това СТО и западните правителства бяха извикани за "диалог" с подбрани граждански обществени организации, задавайки дневния ред на кръга [от преговори] на хилядолетието. "Неправителствените организации-партньори", именно тези, "на които можем да вярваме", бяха снабдени със средства за пътуване и организиране на техните съответни "teach-ins" в Сиатъл. През последните години СТО вече е обявила план за "продължаващо сътрудничество с партньорите от неправителствените организации", като подчертава, че СТО "признава ролята, която неправителствените организации могат да играят за нарастване на осведомеността на

публиката за дейностите на СТО”. [2] По подобен начин Европейската комисия подчертава своето “задължение за прозрачност и откритост в провеждането на търговската политика”. [3]

Грижливо пазени, “неправителствените организации-партньори” бяха поканени да участвуват в голям брой от подготвените събития “с подходяща насоченост”. Европейската комисия организира няколко кръга от консултации с подбрани организации на потребители, профсъюзи, еколози и за развитие, с оглед “да подобри прозрачността на срещите на СТО”, включително и достъпа до документите на СТО и създаване на “информационни застъпници” на СТО. [4] По думите на (бившия) член на Европейската комисия сър Леон Британ:

“Кръгът на хилядолетието от търговските преговори трябва да бъде не само бизнес на печалбите. Ние трябва да осигурим потребителите и околната среда също да спечелят. Комисията днес е започнала диалог с неправителствени организации с най-различни профили, като се смята, че прозрачността и откритостта са съществени, ако новият кръг иска да пожъне пълен успех. Неправителствените организации са съдбоносен партньор в подготовката на преговорите, които предстоят”. [5]

Контролирани и финансирани от официални дарители и изследователски фондации, тайната цел е да се създаде “политически коректно” гражданско представителство, а именно, да се осигурят разнообразни teach-ins и публични шествия по улиците на Сиатъл, които да потвърждават преобладаващия “дискурс с противна насоченост”. Последното се състои във включването на набелязани екологични, трудови и правозащитни клаузи, схеми за “смекчаване на бедността”, както и “институционни реформи”, без да се противопоставят на централната роля на пазарната либерализация.

В това отношение неправителствените организации-партньори вече са се самозадължили да не повдигат въпрос за “законността” или легитимността на СТО като институция. Участниците от акредитираните неправителствени организации са били поканени да се смесят с дружелюбното обкръжение от посланици, министри и магнати от Уолстрийт на някои от официалните събития, включващи многобройните коктейли и приеми. В замяна на това (официално) “спонсорирания от СТО симпозиум на неправителствените организации” за избиране на техните участници е трябвало да се свика един ден преди откриването на конференцията на министрите с грижливо редактирано встъпително изказване генералния директор на СТО и секретар по търговията на САЩ Чарлен Баршевски.

С други думи, номерът в Сиатъл (поддържан от щедра кампания на public relations) е нарочно да разпръсне масовото международно движение, насочено срещу СТО и могъщите синдикати на бизнеса, което е в основата му. “Критика да, това е демократично”, но системата на “свободен пазар” трябва да преобладава, легитимността на институциите - включително и техните бюрокрации, установени в Женева и Вашингтон - не бива да бъдат предизвиквани... В замяна на това официалната конференция ще се съгласи да включи в полза на “акредитираните” профсъюзи и организации за гражданско общество различни символични екологични и други отстъпки в своите главни резолюции, с оглед да придаде много необходимото “човешко лице” на СТО.

Срещите на кръга на хилядолетието също целят да създадат точно копие на обикновената паралелна “народна среща на върха”, която в момента е интегрален компонент на успешно световно сбирще. Повтаряно почти всяка година след екологичната конференция в Рио де Жанейро през 1992, народните срещи на върха, докато преди ставаха форум за критични дебати, в течение на годините все повече стават “ритуал на несъгласие”, който оставя официалната среща на върха невредима. Паралелната P7 (“People’s P7 Summit”) при срещата на G7 в Кьолн през юни 1999, например, бе съпроводена с консултации с множество организатори на официалната среща на върха, щедро спонсорирана от фондация “Хайнрих Бьол”, която е оръдие на Германската зелена партия, контролирана от външния министър Йошка Фишер. Структурите на кьолнската P7 бяха насочвани към отклоняващи се дебати върху

противоположни теми, включително “хуманитарните бомбардировки” на Югославия... Междувременно, над 20 хиляди души от всички части на Европа се бяха събрали по улиците на Кьолн под чадъра на юбилейната кампания. Тяхната петиция за безусловно премахване на дълга на Третия свят е била подписана от над 17 милиона души. Световните лидери отдадоха почит на юбилейната инициатива, отговаряйки с кухи риторични ангажменти за намаляване на дълга на най-бедните страни в света. Същественото предложение на кампанията бе казуистично отклонено.

В Сиатъл много от акредитираните неправителствени организации, представляващи специфични интереси (например екологични, трудови, правозащитни, женски организации и пр.) ще поставят исканията си поотделно. Очевидно е, че някои от ключовите неправителствени организации са инфилтрирани от Западни разузнавателни управления. “Контра-върхът” трябва да бъде фрагментиран на “мозайка” от отделни събития, насочени към разделени и различни политически въпроси. Скрытата цел е да се улесни всяко от тези разделени събирания “за се занимават с техните собствени работи”, като подобие на “народно участие”: целта на Сиатълските организатори е да замаскират истината, да предотвратят разгъването на масово движение, да потиснат истинската демокрация и да крепят институциите на Новия световен ред.

В замяна на това АФТ-КПП присъединили се към босовете от целия свят, трябва да апелират към СТО да “приложи минимални трудови стандарти... на световния пазар”. Огъвайки се пред исканията на Вашингтон, профсъюзното словесно бръмчене трябва да накара “глобалната икономика да работи за работещите семейства”. [6] Грижливо подготвената петиция подтиква конференцията на министрите да приеме “правила за търговия и инвестиции, които защитават правата на работниците и околната среда”. [7] Цялостната законност на СТО и търговската политика на САЩ не е под въпрос. В замяна на това АФТ-КПП трябва да са били натоварени с организирането на масово шествие, което изцяло обслужва отстраняването на международното протестно движение от улиците на Сиатъл...

В Сиатъл голямото разделение ще бъде между тези, които наистина се противопоставят на Новия световен ред и онези “партньори”-организации за гражданско общество, които изглеждат изцяло “прогресивни”, но които всъщност са креатури на системата. Често финансирани от техните уважавани правителства, те са част от политически коректната “опозиция”, която действа като “говорител на гражданското общество”. Но кого представляват те? Много от “неправителствените организации-партньори” и групи за лобиране, които често са омесени с бюрократите и политиките, имат малко контакти със социалните движения в низините и народните организации. В същото време служат за отклоняване на “действителните” обществени движения срещу Новия световен ред. Това не значи, че “диалогът” със СТО и правителствата трябва да бъде изключен като средство за преговори. Напротив, “лобирането” трябва да бъде използвано енергично в тясна връзка със съставлящите го обществени движения. Съществените резултати и информацията за тези преговори обаче трябва да бъдат канализирани с оглед по-скоро да подсилят, отколкото да отслабят действията отдолу. С други думи, не трябва да позволяваме “лобирането” да бъде водено по изолиран и таен начин от организации, които са “грижливо подбрани” от правителствата и СТО.

[съдържание]

Мораториум на преговорите за либерализация

Повече от 1200 групи и организации от над 85 страни са призовали за “мораториум” върху бъдещата либерализация под покровителството на СТО, включително и предприемането на “проверка” за въздействието на глобализацията. Тяхното прието с консенсус изявление (“Изявление от членовете на Международното гражданско общество, противопоставящо се на кръга от преговори на хилядолетието”):

“се противопоставя на преговорите за по-нататъшна либерализация, особено на онези, които ще въвлекат нови области под режима на СТО, като инвестиране, политика на конкуренция и купуване на правителствата. Ние се задължаваме да разгънем

кампания за отхвърляне на такива предложения. Противопоставяме се и на свързаните с търговията аспекти на споразумението за Правата за интелектуална собственост (TRIPS). Призоваваме към мораториум по всички нови въпроси или по-нататъшни преговори, които разширяват обхвата и силата на СТО. През време на този мораториум трябва да се направи изчерпателен и задълбочен преглед и оценка на съществуващите споразумения. След това трябва да бъдат предприети ефективни стъпки за промяна на споразуменията. Този преглед трябва да бъде насочен към въздействието на СТО върху маргинализираните общности, развитието, демокрацията, околната среда, здравеопазването, правата на човека, правата за труд и правата на жените и децата. Прегледът трябва да бъде извършен с участието на всички организации за гражданско общество”.

Това изявление е важна крачка в предизвикването на официалния дневен ред. То се основава на грижливо редактиран консенсус на голям брой отделни организации.

[съдържание]

Незаконността на СТО

Това важно изявление, искащо “Мораториум” върху преговорите за по-нататъшна либерализация, повдига и въпроса за легитимността на СТО като институция. И наистина, този въпрос е трябвало да бъде включен изрично в изявлението. Споразумението от Маракеш през 1994 е крещящо нарушаване на фундаменталните социални, икономически и културни права. Залозите в Сиатъл са фундаментални и не могат да бъдат насочени към компромисно изявление, което мълчаливо приема легитимността на СТО като институция. СТО е създадена след подписването на “техническо споразумение” изтъргувано от бюрократите при закрити врати. Даже делегациите на държавните глави в Маракеш през 1994 не са били информирани за статута на Световната търговска организация, която е проектирана на отделни закрити заседания на технократите.

“Окончателният акт, обобщаващ резултатите от Уругвайския кръг на многостранните търговски преговори”, е бил подписан от министрите в Маракеш на 15 април 1994. Окончателният акт е “техническо споразумение”, което учредява СТО като световен орган. “Рамката на СТО осигурява “единствения гарантиран подход” към резултатите от Уругвайския кръг без изключение”.

След срещата в Маракеш 550-те страници на споразумението (плюс множество допълнения) са били подпечатани спешно и никога формално не са ратифицирани от националните парламенти. Членовете на споразумението на СТО, дошли в резултат на това “техническо споразумение” казуално нарушават международните закони. С други думи, споразумението от Маракеш през 1994, което учредява СТО като международен орган, заобикаля демократичния процес във всяка от страните-членки. То крещящо потъпква националните закони и конституциите, като дава широка власт на световните банки и мултинационалните корпорации.

Всъщност тези сили трябва да се укрепят чрез членовете от споразумението за СТО. С други думи, процесът на действителното създаване на СТО след Окончателния акт от Уругвайския кръг е крещящо “незаконен”. Именно “тоталитарният” междуправителствен орган, случайно настанен в Женева, властвува над международните закони с мандата си да “упражнява полицейски надзор” на икономическата и социалната политика на страните, потъпквайки суверенните права на националните правителства.

По подобен начин СТО почти неутрализира “с едно драсване на перото” властта и дейностите на няколко агенции на ООН, включително Конференцията за търговия и развитие при ООН (UNCTAD) и Международната организация по труда (ILO).

Освен това, членовете на СТО са не само в противоречие със съществуващите досега национални и международни закони, но те са в конфликт и с “Всеобщата декларация за правата на човека”. Приемането на СТО като легитимна организация е равносилно на “безкраен мораториум” или отменяне на Всеобщата декларация на правата на човека.

Освен това, извън крещящото нарушаване на международните закони, правилата на СТО придават законност на търговски практики, които граничат с престъпност, включително “интелектуално пиратство” на MNS, потъпкване на правата отглеждане на животни, да не говорим за генетичните манипулации от гигантите на биотехнологията, патентоване на форми на живот, включващи растения, животни, микроорганизми, генетичен материал и човешки форми на живот, според споразумението на TRIP.

В сферата на финансовите услуги предвижданията на ГАТТ дават легитимност на едромасабни финансови и спекулативни манипулации, насочени против развиващите се страни, които често са благоприятни за предаване на валутната политика на равнището на всяка страна.

А спорните процедури по уреждането на СТО подсилват легитимността на онези различни манипулативни процедури...

[съдържание]

Пространството на равновесие на икономическо и социално унищожаване Широко документирана, в ерата след Втората световна война хуманността е претърпяла икономическа и социална криза в безпрецедентен мащаб, водеща към бързо обедняване на големи части от населението на света. Националните икономики се сричат, безработицата се е загнездила дълбоко; банките от Уолстрийт са “завладели страните” една след друга; избухвали са регионални войни около стратегически нефто- и газопроводи и често зад различните “бунтове” се крият мощни корпоративни интереси, които по съвпадение също лобират за търговски реформи... В повечето страни стандартът на живот се е сринал...

Тази всемирна криза в края на двадесетия век е по-опустошителна от голямата депресия през 30-те години. Има отиващи далече геополитически участия; икономическите размествания са били придружени от избухване на регионални конфликти, разбиване на националните общества, а в някои случаи и унищожаване на цели страни. Тези кризи не са ограничени само в развиващите се страни. В Европа и Северна Америка държавата на благоденствието е премахната, училищата и болниците са се затваряли, създавайки условия за открита приватизация на социалните услуги. Несъмнено това е най-сериозната икономическа криза в съвременната история.

В голям брой от развиващите се страни икономиката за услуги и банковото дело вече са в ръцете на чуждия капитал, а селската икономика е била опустошена в резултат дъмпинга от зърнените излишъци на ЕС и САЩ.

Генетично видоизменените семена, произвеждани между другото от “Каргил” и “Монсанто” (заедно с грижливо проектираните добиви във фермите, произведени от същите тези конгломерати за бизнес) са били наложени на фермерите по целия свят, често довеждащи до масово обедняване и разбиване на селските икономики, да не говорим за замърсяването на хранителната верига, потъпквайки правата на потребителите по света.

В замяна на това, международният агробизнес има намерение да доведе семейните ферми до банкрут. Този процес не се ограничава само в развиващите се страни: до 30 % от зърнодобивните ферми в Западна Канада са пред прага на фалита, най-вече като резултат от засилването на предвижданията на СТО, засягащи субсидирането на фермите от канадското правителство. И ако това се случва в Западна Канада, която е една от най-надарените с ресурси “хлебна кошница” в света, каква ще бъде съдбата на фермерите в другите региони на света?

[съдържание]

Допускането на Китай в СТО

Условията за допускане на Китай в СТО се съгласуваха с двустранните преговори със Съединените щати едва няколко седмици преди конференцията на министрите в Сиатъл, предизвикала поразии в страна с над един милиард население. Допускането ще опустоши китайското селско стопанство; то ще задействува смъртоносна вълна от фалити на държавните предприятия, водещи до масова безработица. Предвиждането

за “национално третиране” към западните банки потенциално би довело до ускоряване на разбиването на китайското държавно банково дело...

Китайските власти, напълно осведомени за отклоненията, са се опитали да убедят китайското обществено мнение, че при спирането на обществения растеж “ползите от споразумението биха оправдали загубите и фалитите, които ще причинят”. [8] По думите на главния китайски преговарящ Лонг Йонгту, “нацията не може да се развива и да стане силна без чувство на неотложност и чувство на криза”. [9]

[съдържание]

Анализиране и оценяване на Новия световен ред

Дали пред лицето на глобалното икономическо и социално опустошение (официалното) “уреждане на сметки” действително се изисква да бъде правено занаят в “Изявлението от членовете на международното гражданско общество”, за да изясни какво е станало? Някои от критиките на неправителствените организации - включително и на профсъюзите - включени в диалога със СТО, твърдят, че има “положителни” и “отрицателни” въздействия от либерализацията на търговията. Тази позиция е двусмислена: опустошителните ефекти от “глобализацията” вече са известни и документирани и общностите на неправителствените организации вече са създали цяло съкровище от критични анализи и изследвания. Освен това, предложението за проверка приема легитимността на СТО и предполага, че има грешки, но “нека поговорим и заложим тази система да е в сила” за няколко години, “докато отново я оценим”.

Нуждаем ли се от проверка, за да оценим “дали светът е в криза или не”? И от кого и за кого ще бъде извършена тази проверка? Ключовите “неправителствени организации-партньори” вече трябва да са заели позиция за подтикване на съответните поръчани основополагащи изследвания. Много от организациите, които са подписали “изявлението” и са застанали зад него, не са били осведомени, че проверката е част от “диалога” със СТО и западните правителства. А тези изследователски контракти, правени “сектор по сектор” по “политически коректен” начин, съгласно предварително зададени направления, посочени от финансиращите агенции, ще се нуждаят от няколко години за осъществяването им.

Дирижирането на проверката вече е било възприето от Европейския съюз при консултациите му с неправителствените организации. Бившият член на европейската комисия сър Леон Британ през 1998 всъщност е предложил, в интерес на Европейския съюз, “поръчването на изследване на въздействието на новия кръг от преговори върху поддържаното развитие” (Европейска комисия, *op. cit.*). С други думи, проверката вече е част от официалния дневен ред на Сиатълския кръг. Междувременно, докато трае уреждането на сметките, икономическото, социалното и екологичното унищожение ще продължава безпрепятствено.

[съдържание]

Кръгът на хилядолетието вече е “*de facto*”

Това, което става в световната система, не зависи единствено от резултатите от кръга от преговори на хилядолетието. Трябва да разберем, че в много развиващи се страни клаузите на кръга на хилядолетието са вече “*fait accompli*” (свършен факт). Те са част от “възможността да се поръчва”, съдържаща се *ad hoc* в споразуменията с МВФ и Световната банка. По силата на програмите за реструктуриране, както и в контекста на спонсорираните от МВФ “споразумения за сътрудничество” (например с Индонезия, Тайланд, Корея, Бразилия), развиващите се страни вече са се задължили с много от предложенията, съдържащи се в кръга на хилядолетието.

Освен това, ръцете на делегатите от Третия свят в Сиатъл са вързани, а гласуването на повечето министри на търговията от развиващите се страни в Сиатълската министерска конференция се контролира от западните кредитори. Невероятно е да има много противопоставящи се гласувания от официалните делегации на развиващите се страни.

Много развиващи се страни са възприели, в контекста на споразуменията, подписани с институциите на Бретон Ууд, да либерализират търговията, да дерегулират

движението на капиталите, да приватизират държавните и обществени предприятия, да премахнат социалните програми и да предвидят “национално оздравяване” по отношение на чуждите инвеститори в голям брой от икономическите дейности, включително услугите, банковото дело, осигуряването и пр. Тези предвиждания често са съчетани с “програмата за фалити” под наблюдението на Световната банка, с оглед “да се задейства” ликвидиранието на конкурентните национални предприятия. Вградено е “създаването на околна среда на свободен пазар” (без ресурсите на клаузите на СТО да се отнасят до “ефективен достъп до пазарите”), националните производители брутално са размествани и унищожавани, при случай страните са реколонизирани...

Банкерите от Уолстрийт и ръководителите на най-големите световни бизнес-конгломерати неотменно са зад този процес. Те редовно си сътрудничат със служителите МВФ, Световната банка и СТО на закрити сесии, както и на множество международни сборища. Освен това, участващите в тези срещи и консултации са представители на мощни световни бизнес-лобита, включително Международната търговска камара (ICC), Трансатлантическия бизнес-диалог (TABD), (който се води заедно с лидерите на най-големите западни бизнес-конгломерати, с политиците и със служителите на СТО на тези сборища), Съвета за международен бизнес на САЩ (USCIB), Световния икономически форум в Давос, Института за международни финанси, представляващ най-големите банки в света и финансови институции, прочие други “полу-тайни” организации - които играят важна роля в оформянето на институциите на Новия световен ред - включително Трилатералната комисия, Билдербергитe и Съвета за връзки с чужбина.

[съдържание]

Финансова дерегулация

За да се избере “точният момент”, дерегулацията на банковата система в САЩ бе одобрена от Сената на САЩ едва шест седмици преди срещите от кръга на хилядолетието в Сиатъл. Новото законодателство облагодетелства една безпрецедентна концентрация на глобална финансова мощ. В навечерието на дългите преговори, които завършиха през първите часове на 22 октомври, всички регулационни ограничения върху конгломератите от банковото дело в Уолстрийт бяха отстранени “с едно драсване на перото”. Според новите правила, ратифицирани от Сената на САЩ и одобрени от президента Клинтон, търговските банки, брокерските фирми, фондовете с ограничения, институционалните инвеститори, пенсионните фондове и застрахователните компании могат свободно да инвестират във всеки друг бизнес, както и напълно да обединяват техните финансови операции. Законодателството е отменило Glass-Steagall Act от 1933, опора на “New Deal” на президента Рузвелт, който е бил въведен в отговор на климата на корупция, финансови манипулации и “спазаряване между свои”, което бе довело до над 5 хиляди рухвания на банки в годините след краха на Уолстрийт през 1929. [10]

С други думи, шепа от финансови конгломерати ще постигнат ефективен контрол върху цялата индустрия на САЩ за финансови услуги. По стечение на обстоятелствата, същите тези финансови гиганти от Уолстрийт са и главните облагоденствувани от дерегулацията на финансовите услуги, по силата на Главното споразумение за търговия в услугите (GATS), което предвижда “национално оздравяване” на гигантите от Уолстрийт в банковото дело, застрахователните и брокерските услуги, статистическите услуги и прочие. GATS, според законодателството на САЩ за финансовите услуги, е почти “кроячът” за достигане на мрежата от стандарти. Финансовите гиганти надзирават действителната икономика по света, те са кредитори и собственици на дялове на високотехнологичните производства, отбранителната индустрия, най-големите петролни и минни консорциуми и прочие. Освен това, като гарантите на обществения дълг, те също имат удушваща хватка върху правителствата и политиците. В крайна сметка, те могат да шантажират търговската реформа в Сиатъл.

Освен това, клаузите на покойния MAI, който трябваше да даде “национално оздравяване” на чуждите банки и MNC (водещо към разместване на общините и местните правителства), е също така процесът на ставане на “fait accompli”. Сега финансовите конгломерати са напълно интегрирани със застрахователните компании. В замяна на това, последните надзират и контролират международните доставчици на здравни грижи, които активно лобират в Сиатъл за дерегулиране на общественото здравеопазване, според GATS. Институциите от държавата на благоденствието трябва да бъдат захвърлени. Борбите от целия следвоенен период бъдат заличени. Боричкането по целия свят за придобиване на богатство чрез “финансови манипулации” е движещата сила зад това реструктуриране на глобалната финансова архитектура, от която са интегрална част новото законодателство на САЩ за банките и “Сиатълският кръг”. В съгласие със СТО, законодателството на САЩ фаворизира отстраняването на останалите бариери за свободно движение на финансовите капитали. На практика то дава право на ключовите играчи на Уолстрийт, включително на Мерил Линч, Ситигруп, Дж. П. Морган, Дойче Банк-банкер тръст и други да заемат хегемонистични позиции в глобалното банково дело, засенчвайки и окончателно дестабилизирайки финансовите системи на Азия, Латинска Америка и Източна Европа... а този процес продължава, независимо от действителните последици от кръга на хилядолетието.

[съдържание]

Спекулативната атака

В замяна на това финансовата дерегулация в САЩ позволява спекулативната търговия да процъфтява по целия свят във всичко позволяваща околна среда. В замяна на това, кръгът на хилядолетието, призоваващ към дерегулация на движението на капиталите, ще придаде по-голяма легитимност на спекулативната търговия, давайки по този начин право на Уолстрийт да разшири своя глобален финансов обхват.

Институционният контрол над каналите за спекулативна търговия снабдява финансовите гиганти на САЩ и ЕС с оръдия да манипулиране на валутните и стоковите пазари и отслабва ролята на централните банки. Крайната цел е да се поеме контрола над властта на валутната политика и да се надзират финансовите пазари по целия свят. Само при азиатската криза през 1997 повече от 100 милиарда долара бяха конфискувани за около месец от сейфовете на азиатските централни банки; подобни спекулативни атаки бяха предприети в Русия през 1998 и в Бразилия през 1999. Вторичната търговия и търговията на едро, включваща “краткосрочните продажби” на национални валути, стоеше зад тези атаки, водещи до масово неизплащане на дългове и финансов колапс. Добре снабден с документи, МВФ играе ключова роля в улесняване на спекулативния пристъп в полза на западните и японските финансови институции.

По жестока ирония, използването на тези смъртоносни спекулативни формално бе легитимирано от Петия протокол на Генералното споразумение за търговия в услугите (GATS) непосредствено в навечерието на азиатската криза. Напълно пренебрегвайки изпечилите се опасности, преговорите за протокола на GATS хронологически съвпаднаха (октомври 1997) с кулминационното стопяване на стоковите пазари по целия свят.

[съдържание]

Война и глобализация

А войната също е част от кръга на хилядолетието. Какво става в страните, които отказват да дерегулират търговията и чуждите инвестиции и предвиждат “национално отношение” към западните банки и MNC? Апаратът на западното военно разузнаване и неговите разнообразни бюрокрации рутинно взаимодействуват с финансовия елит. МВФ, Световната банка и СТО - които изпълняват “полицейски функции” за равнището на икономическите реформи в страните - сътрудничат и с НАТО в различни “мироопазващи” усилия, да не говорим за “следконфликтното” възстановяване под покровителството на институциите на Бретон Ууд... В началото на третото

хилядолетие войната и “свободният пазар” вървят ръка за ръка. Войната не изисква договор за многостранни инвестиции (т.е. an MAI), загнездили се в международните закони: “В краен случай, войната е MAI”. Войната унищожавя физически онова, което не е било премахнато чрез дерегулация, приватизация и налагане на реформи към “свободен пазар”. Пряката колонизация чрез война и създаване на западни протекторати е равносилно на ориентиране на “националното оздравяване” към западните банки и MNC във всички области на дейност. “Дипломатията на ракетите” повтаря и е конкурентна на “дипломатията на канонерките”, използвана за укрепване на “свободната търговия” през XIX век. Мисията на Кушинг в Китай през 1844 (в навечерието на опиумните войни) бяха предупреждение към китайското императорско правителство, “че отказът да се удовлетворят американските искания може да бъде погледнат като покана за война”. [11]

“Сиатълският кръг” говори за “мирна” реколонизация на страните чрез манипулиране на пазарните сили - т.е. чрез “невидимата ръка”. Въпреки това, той е форма на война. Най-общо казано, опасностите от война трябва да се подразбират. Войната и глобализацията не са отделни въпроси. Гражданската кампания срещу СТО трябва да бъде обединена с антивоенното движение против бомбардирането на суверенни страни от страна на САЩ и европейските им съюзници.

[съдържание]

Обезоръжаване на Новия световен ред

СТО, създадена от “техническото споразумение” (Окончателния акт на Уругвайския кръг от преговори) предвижда укрепване на “законните” права на банките и глобалните корпорации. В замяна на това, споразумението от Маракеш от 1994 установява процедурите - включително манипулативното оспорвано уреждане - които сега убедително са вградени в международните закони, но които крещящо нарушават правата на гражданите в целия свят.

Според правилата на СТО, банките и мултинационалните компании (MNC) могат законно да манипулират пазарните сили в изгодната за тях посока към открита реколонизация на националните икономики. С други думи, членовете на СТО придават законност на световните банки и MNC в техния стремеж за дестабилизиране на институциите, водят националните производители към банкрут и в крайна сметка поемат контрола върху целите страни.

Освен това, споразумението формално създава “триъгълно разделяне на властта” между СТО и нейните посестрими организации МВФ и Световната банка в система на “глобален надзор” над икономическата и социалната политика на развиващите се страни. Това означава, че засилването на предписанията на политиката на МВФ-Световна банка повече няма да зависят от равнището на ad hoc споразуменията за дълга с отделните страни (които не са “законово обвързан” документ). Всички главни клаузи на смъртоносната “икономическа медицина” на МВФ евентуално ще станат перманентно вградени в Сиатълския кръг на хилядолетието. Страните не само ще бъдат “обвързани” с външния дълг, а постоянно ще бъдат “поробвани” от международен орган, контролиран от най-големите бизнес-синдикати в света.

Тези членове на СТО ще създадат фондации за “изработване на политиката” на страните (и ще засилят поставянето на условия), съгласно международните закони. С други думи, ние трябва да действваме във връзка с изначалната “порочност” и “незаконност” на Окончателния акт на Уругвайския кръг, който създава СТО като “тоталитарна” организация. Не може да има друга алтернатива, освен отхвърлянето на СТО като международна институция и заклеимяването ѝ като незаконна организация. С други думи, целият процес трябва да бъде отхвърлен направо. А това значи гражданските движения по света да оказат натиск върху своите правителства за премахване без забавяне и анулиране на членството в СТО. Трябва да бъдат започнати законови процедури и в националните съдилища срещу правителствата на страните-членки, като се подчертава крещящото нарушаване на местните закони и национални конституции.

С други думи, платформата на гражданите в Сиатъл и по целия свят трябва да бъде насочена към обезоръжаване на икономическата система и премахване на нейните институции. Не можем да отлагаме нашата борба и “да изчакаме няколко години” в контекста на “уреждането на сметките”, докато светът междуременно бъде консумиран и разрушаван. Трябва да действваме сега. Трябва да поставим под въпрос законността на една система, която в крайна сметка унищожава живота на хората.

Трябва да предизвикваме политиците и международните чиновници, трябва да демаскираме техните коварни връзки с могъщи финансови интереси и евентуално да ревизираме и преобразуваме държавните институции, отстранявайки лапите на финансовия елит. В замяна на това трябва да “демократизираме” икономическата система, да оспорим крещящата концентрация на собственост и частни богатства, да обезоръжим финансовите пазари, да замразим спекулативната търговия, да спрем прането на мръсни пари, да премахнем системата на офшорно банково дело, да преразпределим доходите и богатствата, да възстановим правата на преките производители, да построим отново държавата на благоденствието.

Едновременно с това трябва да създадем и условия за траен мир в света. Военно-промишленият апарат и апаратът на сигурността, които поддържат тези финансови интереси, евентуално трябва да бъдат премахнати, което пък значи, че трябва да премахнем НАТО и да отместим военната промишленост.

Трябва да се борим с “медийните лъжи” и с “глобалните лъжи”, които укрепват СТО и могъщите бизнес-интереси, които ги подкрепят. Трябва да се борим с “лъжливия консенсус” на Вашингтон и Уолстрийт, който предопределя “системата на свободния пазар” “като единствения възможен избор по съдбоносния път към един “световен просперитет”. Сега този консенсус се споделя от всички политически партии, включително от социал-демократите. За да постигнем тези цели, трябва да възстановим действителната свобода на пресата. Гигантите на глобалните медии фабрикуват новините и открито изопачават развитието на световните събития. Вместо това, ние трябва да разчупим “фалшивото съзнание”, с което е просмукано нашето общество, което предотвратява критичните дебати и скрива истината. В крайна сметка то предотвратява колективното схващане за разработването на икономически системи, които унищожават живота на хората. Единственото обещание на “свободния пазар” е свят на фермери без земя, затворени фабрики, безработни работници и унищожени социални програми с “горчива икономическа медицина” под властта на СТО и МВФ, съставляващи единствените предписания. Трябва да възстановим истината, трябва отново да върнем суверенитета на нашите страни и на народа в нашите страни. Борбата трябва да бъде на широка основа и да обхваща всички сектори на обществото на всички равнища, обединявайки в главния удар работници, фермери, независими производители, дребния бизнес, професионалисти, артисти, чиновници, членове на клира, студенти и интелектуалци. Хората от всички сектори трябва да бъдат обединени, групи с “едностранчиви цели” трябва да си подадат ръце за общо и колективно разбиране на факта как тази икономическа система унищожава и прави бедни хората. “Глобализирането” на тази борба е нещо фундаментално, изискващо висока степен на солидарност и интернационализъм, безпрецедентен в световната история. Глобалната икономическа система се охранява от социалното разделение между и в страните. След Сиатъл единството на целите и координацията по целия свят между различните групи и социални движения е съдбоносно. Изисква се силен натиск, който да упражнят заедно социалните движения във всички големи области в света в общото дело и ангажиране за отстраняване на бедността и дълъг мир в света.

[съдържание]

Библиография

Последната често срещана позиция улучва ключовия проблем. Виж Paul Richmond, “An Assessment of the Police, What to expect during the Seattle Ministerial Conference”, <http://forward.to/walkout>, September 1999.

WTO Press Release, Ruggiero Announces Enhanced WTO Plan for Cooperation with NGOs, 17 July 1998.

European Commission Press Release, "Commission and NGOs held dialogue on the Millennium Round", Brussels, 17 November 1998.

Ibid.

Ibid.

Виж AFL-CIO, Make the Global Economy Work for Working families, <http://www.wsic.org/wto/index.htm>, October 1999.

Ibid.

Financial Times, London, 17 November 1999.

Цитирано във Financial Times, op. cit.

Виж Martin McLaughlin, "Clinton Republicans agree to Deregulation of US Banking System", World Socialist Website, 1 November 1999.

Цитирано в Michel Chossudovsky, Towards Capitalist Restoration, Chinese socialism after Mao, Macmillan, London, 1986, p. 134